

Referències del Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació

6-12 DE MARÇ

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 CRÒNIQUES 23-26

«L'adoració del temple estava molt ben organitzada»

it-2 214

Levites

El rei David va organitzar molt bé el treball dels levites i va nomenar supervisors, funcionaris, jutges, porters i tesorers. També va nomenar un gran nombre de persones per ajudar els sacerdots al temple, als patis i als menjadors per dur a terme tasques relacionades amb les ofrenes, els sacrificis, les feines de purificació, de pesar i de mesurar, i diverses guàrdies. Els levites que eren músics estaven organitzats en 24 grups, semblants a les divisions sacerdotals, i feien torns. Repartien aquestes responsabilitats tirant les sorts. En cas dels grups dels porters, també se'ls assignaven les portes de la mateixa manera (1Cr 23; 25; 26; 2Cr 35:3-5, 10).

it-2 893

Sacerdot

Al servei del temple, els sacerdots estaven organitzats sota la direcció de diferents funcionaris. Per assignar certes tasques de servei es tiraven les sorts. Cada setmana estava assignada una de les 24 divisions. Això implicava tenir aquesta assignació dues vegades l'any. Segurament tots els sacerdots servien al temple a les èpoques de les festes, ja que la gent oferia milers de sacrificis tal com van fer a la dedicació del temple (1Cr 24:1-18, 31; 2Cr 5:11; compara-ho amb 2Cr 29:31-35; 30:23-25; 35:10-19). Un sacerdot podia servir en altres oca-

sions sempre que això no interferís en els serveis específics que els sacerdots tenien assignats. Segons les tradicions rabíniques, al temps de Jesús hi havia molts sacerdots. Per això, es va subdividir el servei de la setmana entre les diferents famílies que formaven la divisió sacerdotal. Així cada família podia servir un o més dies segons la quantitat de membres que tingués.

it-2 443

Música

Juntament amb els preparatius per al temple de Jehovà, David va apartar 4.000 levites per servir com a músics (1Cr 23:4, 5). D'entre aquests, hi havia 288 «experts que estaven entrenats per cantar a Jehovà» (1Cr 25:7). Tot el programa estava sota la direcció de tres músics experimentats: Assaf, Heman i Jedutun (probablement també es deia Etan). Com que cadascun d'aquests homes eren descendents d'un dels tres fills de Levi, és a dir, Guersom, Quehat i Merarí respectivament, les tres famílies levites principals estaven representades en l'organització musical del temple (1Cr 6:16, 31-33, 39-44; 25:1-6). Els fills d'aquests tres homes eren en total 24 i tots formaven part dels 288 músics experts mencionats abans. Cada fill va ser nomenat per sorts per ser el cap d'una divisió de músics. Sota la seva direcció hi havia 11 experts més escollits d'entre els seus propis fills i també d'altres levites. D'aquesta manera els 288 $([1 + 11] \times 24 = 288)$ músics experts que eren levites estaven dividits, igual que els sacerdots, en 24 grups que servien per torns. Si els 3.712 aprenents restants estaven repartits d'aquesta manera, cada una de les 24 divisions comptaria amb uns 155 homes

més. Això significava que cada expert tenia al seu càrrec uns 13 levites de diferents nivells musicals (1Cr 25:1-31). Com que els qui tocaven les trompetes eren sacerdots, aquests es comptaven a part dels músics levites (2Cr 5:12; compara-ho amb Nm 10:8).

it-2 684

Porter

Al temple. Poc abans de la seva mort, el rei David va organitzar minuciosament els levites i els treballadors del temple, inclosos els 4.000 porters. Cada divisió de porters treballava set dies seguits. Tenien la responsabilitat de vigilar la casa de Jehovà, i assegurar-se que les portes s'obriessin i es tanquessin en el seu moment (1Cr 9:23-27; 23:1-6). A part de les guàrdies que tenien, alguns també s'encarregaven de les donacions que la gent portava al temple (2Re 12:9; 22:4). Temps després, el gran sacerdot Jehoiadà va ungir Jehoiax com a rei. També va assignar guàrdies especials a les portes del temple per protegir el jove Jehoiax de la reina Atalia, que havia usurpat el tron (2Re 11:4-8). Quan el rei Josies va acabar amb l'adoració idòlatra, els porters van ajudar a treure del temple els utensilis que s'havien fet per adorar Baal. Llavors, els va cremar fora de la ciutat (2Re 23:4).

13-19 DE MARÇ

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 CRÒNIQUES 27-29

«Consells amorosos d'un pare al seu fill»

w05 15/2 19 § 9

Protegim la nostra identitat cristiana

⁹ Comprova per tu mateix quina és la veritat. La nostra identitat cristiana pot tron-

tollar o es pot debilitar si no té fonaments sòlids en el coneixement de les Escriptures (Filipencs 1:9, 10). Tots, siguem joves o grans, hem de comprovar per nosaltres mateixos i estar convençuts que el creiem en realitat és la veritat que es troba a la Bíblia. Pau va instar els cristians: «Comproveu totes les coses i aferreu-vos al que està bé» (1 Tessalonicencs 5:21). Els joves que han crescut en una família cristiana han de ser conscients que no poden viure de la fe dels seus pares. David, el pare de Salomó, li va aconsellar el següent: «*Coneix el Déu del teu pare i serveix-lo amb tot el teu cor*» (1 Cròniques 28:9). Per al jove Salomó no va ser suficient veure com el seu pare cultivava fe en Jehovà, sinó que va haver de conèixer Déu per ell mateix, i així ho va fer. Va suplicar a Déu: «*Dona'm saviesa i coneixement per dirigir aquest poble*» (2 Cròniques 1:10).

20-26 DE MARÇ

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 CRÒNIQUES 1-4

«El rei Salomó pren una decisió poc asenyada»

it-1 782 § 8

Exèrcit

Durant el regnat de Salomó, es va escriure un nou capítol a la història de l'exèrcit d'Israel. Tot i que el seu regne va ser relativament pacífic, Salomó va incrementar el nombre de cavalls i carros (consulta CARRO). La majoria d'aquests cavalls i carros van ser comprats i importats d'Egipte. Es van haver de construir ciutats senceres per tot el territori per donar cabuda a totes aquestes noves divisions militars (1Re 4:26; 9:19; 10:26, 29; 2Cr 1:14-17). Ara bé, Jehovà mai va beneir aquesta decisió de Salomó. Quan aquest rei va morir i el regne es va divi-

dir, l'exèrcit d'Israel va començar a decaure. Isaïes va escriure més tard: «Ai dels que baixen a Egipte per demanar ajuda, dels que confien en cavalls, dels que confien en carros de guerra perquè són molt nombrosos i en cavalls de guerra perquè són poderosos, però no miren al Sant d'Israel ni busquen Jehovà» (Is 31:1).

it-1 435 § 2, 3

Carro

A Israel no es va formar una considerable força nacional de carros fins al temps de Salomó. En bona part això va ser perquè Déu va advertir que el rei no havia d'acumular cavalls, com si la seguretat de la nació depengués d'aquests. Aquest manament limitava l'ús dels carros, ja que aquests vehicles depenien dels cavalls (Dt 17:16). Quan Samuel va advertir de les càrregues que els reis humans imposarien sobre el poble, els va dir: «S'emportarà els vostres fills perquè estiguin al servei dels seus carros» (1Sa 8:11). Més tard, quan van intentar usurpar el tron, tant Absalom com Adonies van aconseguir un carro i 50 homes perquè correguessin davant seu (2Sa 15:1; 1Re 1:5). David va derrotar el rei de Sobà i va conservar 100 cavalls (2Sa 8:3, 4; 10:18).

Quan el rei Salomó va ampliar l'exèrcit d'Israel, va arribar a tenir 1.400 carros (1Re 10:26, 29; 2Cr 1:14, 17). A més de Jerusalem, altres ciutats conegudes com «les ciutats dels carros» tenien instal·lacions especials per cuidar tot aquest equipament de guerra (1Re 9:19, 22; 2Cr 8:6, 9; 9:25).

Perles espirituals

w05 1/12 19 § 6

Punts destacats de Segon de les Cròniques

1:11, 12. La petició que Salomó va fer a Jehovà va demostrar que desitjava de tot

cor tenir saviesa i coneixement. Les nostres oracions a Déu en realitat revelen el que tenim al cor. Per això, fem bé d'analitzar el que diem a les nostres oracions.

27 DE MARÇ-2 D'ABRIL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 CRÒNIQUES 5-7

«El meu cor sempre estarà allà»

w02 15/11 5 § 1

No deixem de reunir-nos

Més tard, quan David era rei a Jerusalem, va expressar el desig profund de construir una casa permanent per a la glòria de Jehovà. Ara bé, com que David havia estat un home de guerra, Jehovà li va dir: «No construiràs una casa per al meu nom». En lloc d'això, Déu va escollir Salomó, el fill de David, per construir el temple (1 Cròniques 22:6-10). Salomó va inaugurar el temple l'any 1026 a. de la n. e., després de set anys i mig de construcció. Jehovà va donar l'aprovació a aquest projecte dient: «Aquesta casa que has construït, l'he santificat al posar-hi el meu nom de manera permanent, i els meus ulls i el meu cor sempre estaran allà» (1 Reis 9:3). Mentre els israelites es mantinguessin fidels, aquesta casa continuaria tenint el favor de Jehovà, però si deixaven de fer el que és correcte, aquella casa perdria el seu favor i es convertiria «en un munt de ruïnes» (1 Reis 9:4-9; 2 Cròniques 7:16, 19, 20).

it-2 1098

Temple

Història. Aquest temple va existir fins el 607 a. de la n. e., quan va ser destruït per l'exèrcit babiloni sota les ordres del rei Nabucodonosor (2Re 25:9; 2Cr 36:19; Jr 52:13). Com que Israel va caure en la religió falsa, Déu va permetre que les nacions

ataquessin Judà i Jerusalem, i que de vegades saquegessin els tresors del temple. Durant alguns períodes, tampoc van tenir cura del temple. El rei Sesac d'Egipte va saquejar els seus tresors (993 a. de la n. e.) durant el regnat de Roboam el fill de Salomó, tan sols uns 33 anys després de la seva inauguració (1Re 14:25, 26; 2Cr 12:9). El rei Asà (977-937 a. de la n. e.) respectava la casa de Jehovà. Però, per tal de protegir Jerusalem, va subornar irreflexivament el rei Ben-Hadad I de Síria amb plata i or dels tresors del temple perquè trenqués el seu pacte amb Baasà, el rei d'Israel (1Re 15: 18, 19; 2Cr 15:17, 18; 16:2, 3).

Perles espirituals

w10 1/12 11 § 7

Ell coneix «el cor de les persones»

L'oració de Salomó ens pot consolar molt. Pot ser que altres persones no entenguin completament els nostres sentiments: el que ens fa patir i el nostre dolor (Proverbis 14:10). Però Jehovà coneix el nostre cor i de debò es preocupa per nosaltres. Si obrim el nostre cor a Jehovà en oració, les nostres càrregues arribaran a ser més lleugeres. La Bíblia diu: «Descarregueu sobre ell tota la vostra angoixa, perquè ell es preocupa per vosaltres» (1 Pere 5:7).

10-16 D'ABRIL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 CRÒNIQUES 8, 9

«Va valorar la saviesa»

w99 1/11 20 § 4

Quan la generositat abunda

És clar, la reina de Saba també va fer un gran sacrifici invertint molt de temps i energies per visitar Salomó. Sembla que Saba

estava a la zona coneguda ara com la República del Iemen. Així doncs, la reina de Saba i la seva caravana de camells van viatjar més de 1.600 quilòmetres fins a Jerusalem. Tal com Jesús va dir, aquesta reina «va venir de terres molt llunyanes». Per què es va prendre tantes molèsties? Ho va fer principalment «per escoltar la saviesa de Salomó» (Lluc 11:31).

w99 1/7 30 § 4, 5

Una visita que va ser ben recompensada

En qualsevol cas, la reina va arribar a Jerusalem «amb una gran comitiva, amb camells que portaven oli balsàmic, molt d'or i pedres precioses» (1 Reis 10:2a). Alguns afirmen que aquesta «gran comitiva» incloïa una escorta ben armada. Això no ens ha de sorprendre perquè aquesta reina era una poderosa dignatària i viatjava amb possessions que valien milions i milions de dòlars.

Ara bé, fixa't que «la reina de Saba va sentir a parlar de la fama que Salomó havia aconseguit gràcies al nom de Jehovà». Així és que aquest no era només un viatge de negocis. Evidentment el seu principal objectiu era escoltar la saviesa de Salomó, fins i tot aprendre potser alguna cosa sobre el seu Déu, Jehovà. Com que és probable que aquesta reina fos descendent de Sem o Cam, que eren adoradors de Jehovà, pot ser que tingués curiositat per la religió dels seus avantpassats.

w99 1/7 30

Una visita que va ser ben recompensada

La reina de Saba va quedar tan impressionada per la saviesa de Salomó i les riqueses del seu regne que «es va quedar sense alè» (1 Reis 10:4, 5). Un erudit fins i tot suggereix que la reina es va desmaiar. Fos com fos, el que és cert és que estava meravellada pel que va veure i escoltar. Ella va dir

que els servidors de Salomó eren feliços perquè podien escoltar la saviesa d'aquest rei, i va alabar Jehovà per haver-lo posat al tron. Després va donar al rei regals molt valuosos. Actualment, tan sols l'or que li va donar tindria un valor d'uns 40.000.000 de dòlars. I Salomó també li va fer regals; li va donar «tot el que ella desitjava, tot el que ella li va demanar» (1 Reis 10:6-13).

it-2 913

Salomó

A més, quan la reina de Saba va veure l'esplendor del temple i de la casa de Salomó, la manera com se servia la taula, la roba que portaven els seus cambrers i els sacrificis cremats que s'oferien regularment al temple, «es va quedar sense alè». I va dir: «No me n'havien dit ni la meitat! La teva saviesa i la teva riquesa superen de bon tros el que m'havien dit». Llavors, va dir que els servidors de Salomó eren feliços per servir un rei així. Tot això va fer que ella donés lloança i que beneís Jehovà, el qual havia mostrat el seu amor per Israel escollint Salomó com a rei perquè governés amb justícia i rectitud (1Re 10:4-9; 2Cr 9:3-8).

Perles espirituals

it-2 1162

Tron

Després de mencionar que hi havia sis esglaons que portaven al tron, el registre continua dient que hi havia «un lleó dret a cada banda dels braços» del tron i que «als sis esglaons hi havia 12 lleons drets, un a cada extrem dels sis esglaons» (2Cr 9:17-19). El fet que el lleó simbolitzi autoritat reial és apropiat (Gn 49:9, 10; Ap 5:5). Sembla que els dotze lleons corresponien a les dotze tribus d'Israel i probablement representaven la seva subjecció i el seu suport al governant que seia en aquest tron.

17-23 D'ABRIL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 CRÒNIQUES 10-12

«Aprofita els consells savis»

w01 1/9 28, 29

Com pots prendre bones decisions

Jehovà també ens proporciona germans madurs a la congregació perquè puguem parlar amb ells sobre les nostres decisions (Efesis 4:11, 12). Ara bé, quan consultem els altres, no hauríem de fer com aquells que van preguntant a un germà rere un altre fins que en troben un que diu el que volen escoltar i llavors segueixen el seu consell. Hem de tenir present l'exemple negatiu de Roboam. Quan va haver de prendre una decisió important, va rebre un bon consell dels ancians que havien servit el seu pare. Però, en lloc de seguir aquest consell, va preguntar als joves amb els quals s'havia criat. Va fer cas del consell dels joves i va prendre una decisió molt dolenta. Això va fer que perdés gran part del seu regne (1 Reis 12:1-17).

A l'hora de buscar consell, l'hem de demanar a aquells que tenen experiència en la vida, coneixement de la Bíblia i un respecte profund pels seus principis (Proverbis 1:5; 11:14; 13:20). Si és possible, dedica temps a meditar en els principis implicats i en tota la informació que hagi trobat. A mesura que vegis les coses a la llum de la Paraula de Déu, probablement veuràs amb més claredat quina és la decisió correcta a prendre (Filipencs 4:6, 7).

it-2 805

Roboam

Aquesta actitud arrogant i tirànica de Roboam va allunyar completament la majoria del poble. Només les tribus de Judà i Benjamí van continuar donant suport a la casa

de David. Els sacerdots i els levites dels dos regnes, i alguns israelites de les altres deu tribus també li van donar suport (1Re 12:16, 17; 2Cr 10:16, 17; 11:13, 14, 16).

Perles espirituals

it-1 657, 658

Dimonis semblants a cabres

Les paraules de Josuè, registrades a Josuè 24:14, mostren que l'adoració falsa d'Egipte havia influït fins a cert punt en els israelites mentre van residir allà. I Ezequiel indica que aquestes pràctiques paganes van continuar afectant-los molt de temps (Ez 23:8, 21). Per aquesta raó, alguns erudits pensen que el manament que Déu va donar al desert per evitar que els israelites fessin «sacrificis als dimonis semblants a cabres» (Lv 17:1-7) i el fet que Jeroboam nomenés «sacerdots per als llocs alts sagrats perquè servissin els dimonis semblants a cabres i els vedells que ell havia fet» (2Cr 11:15) indiquen que els israelites practicaven algun tipus d'adoració a les cabres, cosa que era comú a Egipte, especialment al Baix Egipte. Heròdot (II, 46) afirma que la creença dels grecs en Pan i els sàtirs prové d'aquest tipus d'adoració

egípcia. Aquests eren déus dels boscos que tenien una natura lasciva i que amb el temps se'ls va representar amb banyes, cua i potes de cabra. Alguns creuen que aquesta forma mig animal i mig humana de déus pagans va originar el costum de representar Satanàs amb banyes, cua i peülles. Aquest costum predominava entre aquells que es declaraven cristians a l'Edat Mitjana.

Ara bé, la Bíblia no diu exactament a què feia referència el mot *seirim*, que literalment significa 'peluts'. Encara que algunes persones creuen que eren cabres literals o ídols amb forma de cabra, sembla que el text no ho indica ni trobem indicis a altres textos bíblics que ho confirmin. Pot ser que aquesta expressió simplement mostrés com aquells idòlatres s'imaginaven a la seva ment aquells déus falsos. O pot ser que l'ús de la paraula *cabres* en aquests passatges només fos una expressió despectiva per fer referència a tots els ídols en general, tal com passa amb la paraula que apareix a molts textos bíblics per a ídols que prové d'un terme que originalment significa 'boletes de fems', tot i que això no vol dir que aquests ídols estiguessin fets de fems literals (Lv 26:30; Dt 29:17).

